

Szerkesztőség irodája
Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21 szám.

TORONTAI

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1898.

XXVII. évfolyam, 103. szám.

Helyzetbeli árak:

Egész évre ———— 12.
Félévre ————— 6.
Negyedévre ———— 3.
Egy óra ————— 1.
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vagyis az ünnepnapok kivételével

Péntek, május 6.

Az európai politika.

Nagybecskerek, május 6.

A magas politika holt pontra érkezett, a hol nincs semmi mozgás és csak a legnagyobb erőmegfeszítéssel lehet némi emócióit előidézni. Ez a nyugalom bizonyonyal időelöltti és jelentőséges és nem akarja azt mondani, mintha a magasabb politikában nem lennének többé-kevésbé fontos elintézetlen kérdések. Itt az elintézetlen krétai ügy, három európai nagyhatalom kínai kalandja és a spanyol-amerikai háboru sem utolsó sorban foglalkoztatja a magasabb politika intézőit, jóllehet a közvetlen érdekelt államok távol esnek az európai koncerttől.

Amerika csak pénzügyi politikai tekintetben érdekel bennünket s itt is csak annyiban, amennyiben mindennap új kereskedelmi politikai meglepetéseket és károsításokat várunk Amerikától és alig akarjuk hinni, hogy napok mulhatnak el anélkül, hogy Amerika új támadást ne intézne Európa közgazdasági politikája ellen.

Spanyolország ellenben teljes rokonszenvedésben bírja az Amerika által előidézett háboruban, mert az igazság az ő részén van, mert a háborut nem akarta s mert igazságtalanul lett megtámadva s mert igazságtalanul lett megátadva birtoka. Rokonszenvedésben csak fokozza a közel rokoni kötelék, mely Spanyolország régenskirálynéját a Habsburg-házhoz fűzi és Magyarország a legnagyobb felháborodással utasította vissza azokat a híreket, melyek királyunk érzelmeit illetőleg MacKinley tiltakozó szavait tudatták. De még a spanyol-amerikai érdekharc sem képes mozgásba hozni az európai koncertet; érezzük, biztosra vesszünk, hogy a koncert teljes működésben van, de hangjait nem halljuk; látjuk, hogy játszik, de nem hallunk belőle semmit, mert közvetlen közelünkben sok a lárma.

Törökországot a krétai kérdés veszi igénybe, Oroszország nyakig ül a fontos reformokban és nagy ázsiai vállalatokban. Olaszország még nem heverte ki afrikai kalandjának utóférdalmait, Franciaország

meg az égető Dreyfus-ügygyel közvetlen a választások előtt áll. Németországot még mindig rázza a hideg a birodalmi gyűlési választásoktól és kínai sikerei kellenél jobban igénybe veszik és Anglia kém-szemekkel figyeli a Kuba szigetén lobogva égő háborut.

Ausztria-Magyarország folyton növekvő nyugtalansággal tekint kormányzói formája, a dualizmus válsága elé és épen Magyarország, melyet mindig a dualizmus ellenségének tartottak, vállalkozott a nehéz feladatra, hogy Ausztria centrifugális elemei ellen a legerélyesebben megvédelmezze. A dualizmus nincs veszélyben, mert Magyarország hatalmasan és erőteljesen védi azt és e védelmet nemzeti államfentartó akciónak tartja. De Ausztriában olyan nemzeti-ségi háboru dühög, a mely a vezető politikai személyek egész figyelmét igénybe veszi s a melynek lektüzdéséhez a legmegfeszítettebb cselekvés szükséges. Magyarország a ha nem avatkozás elvét követi, de aggódva nézi a dolgok fejlődését, mert a viszonyok kiszámíthatatlan módon alakulhatnak és ez figyelemreméltó méretekben megköti a magyar parlament cselekvő képességét.

Bizonyonyal ezekre a körülményekre kell visszavezetni, ha az európai koncert harmonikus összhangja nem tít meg messze elhallatszó akkordokat. Nagy a lárma a muzeikusok közvetlen közelében. Ezért nem hallani őket.

HIREK.

Tájékoztató.

Május 9. Közigazgatási bizottság ülése.
Május 15. Jegyzők gyűlése.
Május 15. Tiszti szék.
Május 15. Kerékpárverseny Nagybecskereken.
Május 16. Tavaszi közgyűlés.

A villamos világitással ellátott gőzfürdő reggeltől 6 óráig nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután 5 óráig; ugyanezen napokon urak részére este 6-8 óráig.

A miniszter köszönete. A m. kir. honvédelmi miniszter Torontál vármegye közönségének 2 honvéddapradó iskolai növendék ingyenes nevelésére tett alapítványa által tanusított hazafias áldozatkészségeért elismerését és köszönetét nyilvánította.

A „TORONTAI” tárczaja.

Az őz-vadász.

A múlt ősszel öreg Bögözi Péter bátyám rövid levelet írt: „Jéjj mentül előbb, az őzek várnak.”

Ha az emberben egy kis vadász-szenvedély van, nehesen tud ellenállani az ilyen meghívásnak. Más mulatságok alól kibuvót szoktunk keresni, de ha vadásatról van szó, arra mindig pontosan megjelenünk. Tudta est az öreg és nagy előkészségekkel várt.

Vacsora táján érkeztünk meg s a rövid falatozás alatt is egyre csak tervezgettünk. Elbeszélgettük, hogy melyik kutya a „verő”, melyik a „hajtó”, hol fordul az őz, hol kapunk hamarabb, melyik a jó állás, less-e szimat, hány őz esik? stb. stb. Mikor aztán a vadász-théma kifogyott, mindenki aludni próbált. Csakhogy nem megy ez valami könnyen. A vadászt sajtószerű izgalom szállja meg és nem egy könnyen tud aludni. Ha alszik is egy keveset, de minduntalan fölbred és türelmetlenül várja a hajnalt.

Mikor az öreg kakukkos óra elérte a négyet, Péter bácsi a vadászkürtjével ébressé tét fujt s a társaság nemsokára készen állt az indulásra.

Másfél órát dűbögöttünk szekéren, amíg megérkeztünk a havasok aljához. Előttünk terült el a

rengeteg komor, sötét árnyával és megdöbbenő néma csendjével. A közönséges erdő vidám, árnyas, zöld és madárdalos. A havas sardon, sötét és féle mes, a végtelenségig tetsző rengeteg misztikus homályával. Mikor megmáztuk az első hegyet, a lankás gerincen pihenőt tartottunk. Jobbról és balról a fenyvesek sötétlettek. Itt-ott meredek sziklacsucok emelkedtek fel szürke kőbördáiival a fellegek közé s alulról valamelyik keskeny völgy köves, sziklás árából felhállatszott a halasi patak lassu elenyésző moraja. A fenyők lehullott tülevele ruganyossá tette a talajt, de kiült maga körül minden tenyészetet s csak egy-egy keskeny, egy-egy folt helyen látszott a sovány, kinlódó nyurga fű, ahova elhatott olykor a nap sugara, míg az árnyékos rézgen buján szűdült a vastag mohabőgy, mely ruganyos és puha s a fáradt vadász királyi kényelemmel pihent az erdei tündérek ez illatos vetett ágán. Egy-egy hatalmas sas szelte át fölöttem a levegőt s kiterjesztett, mordulatannak látszó szárnyaival evezett keresztül az óriási sziklák fölött és szállt messze-messze, ahol kékes színben usztak a hegyek.

Rövid pihenés után állásba helyezkedtünk. Pável, a vezetőnk elődosta láncokról a nyugtalan kopókat s tíz perc múlva hajástól sugott, visszhangzott az erdő. Egyszerre a sűrűsávaros csaholás köztül a vezér hangja vált ki s egyenesen lévonalba hosta a vadat. A lélegzetét fojtja vissza a vadász, ha az előtte elterülő sűrűségben meghallja az őz dűbögését. Aztán alig észre-

vehetően megrezdül a fenyő galya és kipattan a csinos fejével, a villogó szemével, az előre nyujtott formás nyakával és rövid agancsával az őzbek. Szép karcsu állat s finom orrcimpái remegnek és tekintete élesen figyel. Meglét s megérez egyszerre s ha nem vagy elég hegyetlen nyomban leléni, a következő pillanatban hatalmas ugrással tünik el a sötét fenyő-rengésben. Mik ehhez képest a vadkereskedők őzhullái?

Egy átlótt oldalú, kilógó nyelvű, csafatos, véres szőrű szemű. Ott kell látni azt a rengetegben, amint iramodik, mint a villám, vagy magasa emelt nyakkal kíméli az ellenséget, — vagy semmit sem sejtve, legul a szélén, vagy szerelmes párjáért bűnbölvé, bőgve viaskodik ellenfelével.

Az ilyen vad ingerli a vadász-szenvedélyt s az ember nem veszi észre azt a sok kilométer utat, a mit megtesz, hogy lásson, vagy lőjjön.

Hagyórákat mástunk meg napostig, újve, hajtva az őzket s mire a havas belsejére értünk, ahol az öreg Juon lakott, egy fenyőfa-gerendából összeróvott házban, már őz esté lett.

Péter bácsi, aki a konyhaművészetben is értett, az eljött őzök aprólékából vadász-pörköltet rögtönzött s a mig folyt a vacsora, oda-iatette az öreg Juon és Násztásiát, aki Juonnak oldalbordája volt. Megkínálta őket is s aztán minden bevezetés nélkül így szólott:

— Harcinc esztendővel előtt ezen a területen vadásztam. Piatál legényember voltam

eddig kétféle kősempiskola helyett hét (7) félé lesz, nevezetesen:

1. Latin-görög kősempiskola.
2. Latin-francia „
3. Latin-angol „
4. Latin-orosz „
5. Latin-természettud. kősempiskola.
6. Francia-természettud. kősempiskola. (A mai reáliskola.)
7. Hétszázalékos polgári iskola.

Am első öt fajta kősempiskola lenne a tulajdonképpeni egységes-jogosítási kősempiskolai csoport, mely egyetemre, műegyetemre egyaránt jogosítana.

A 6. fajta azokból a reáliskolákból telnék ki, a melyek vonakodnának a latinnak, mint rendes tantárgynak főlvetelére. Ezek az iskolák azonban csak a mai szűk korlátok között jogosítanak főiskolai tanulmányokra.

Végül a 7. fajta kősempiskolát még csak a tanács szakbizottsága fogadta ugyan el, mégis számolni kellett vele, mert, ha meg nem valósulna, akkor is a polgári iskola a középkereskedelmivel együtt mégis egy teljes kősempiskolát ad.

A tanács plenuma az ügyben pünkösdkor fog dönteni.

— **Jegyzéltás.** Reisinger Zsigmond, a helybeli „Szegec” állomás főnök-helyettese eljegyezte Fellner Hermin kisasszonyt Nagykikindáról.

— **A kinek a király megkegyelmezett.** A temesvári fűszerkasszárnya szertárából egyremásra eltűnedelek a tartálékban levő ruhák, fegyverek és más felszerelési tárgyak, a nélkül, hogy a legszorgosabb vigyázat mellett is lehetséges lett volna a tettesnek nyomára akadni. Kracolly Mihály tüzemester végre arra határozta el magát, hogy bezárkózik éjjelre a szertárba és lesbe áll. Első éjjel nem történt semmi, de már a következő éjjelen a sötétben virasztó tüzemester hirtelen gyanus söréjt hallott a sűrű vasrácsosall ellátott ablak felől. Kivülről valaki rudra erőitett erős horgot tolt be s a következő percben egy köpenyegot húzott a rács felé, melyet a nyíláson kiráncigált. A tüzemester hirtelen kiosont a folyosóra s fellármásta az őrséget, mely hamarosan megkerülte a vársánóot, a hol a szertári kaszámata el van hegyezve s ott csakugyan meglátta a tolvajt, kit rövid ellenszegülés után el is fogott. Nagy volt a meglepetés, mikor felismerték Molnár Károly egykori tüzérkatonát, a ki csak pár hónap előtt töltött ki hat esztendő a katonai fegyházban. Molnárt annak idején többszöri szökés és más súlyos vétéség miatt halálra ítélték, de a király megkegyelmezett neki s hat évi fegyház után szabadon eresztették. A megátalkodott gonosztövő ismervén a szertár bejáratát, azóta rendszeres „halászatot” üzött a készletekben s a horgára került tárgyakat potom áron eladogatta. A tolvaj most megint a hadbírószékhez került.

— **Megebezte a potyka.** Érdekes esetről ad hírt pancsovai levelezőnk. Annyira különös, hogy szinte mesének látszanék, ha nem lennének meggyőződve tudósítók szavahihetőségéről. Történt ugyanis, hogy Streicher Sándor simo-

nyi halászmester, az Alduna egyik legismertebb halkereskedője, Pancsovára utazott, a hol a ő bérletét képei a halássterület. Streicher kinyitattott egy halászbárkát, a mely tele volt hallal, s miközben kiürítették, egy potykát (cyprinus carpio) szedték ki belőle, a mely legálább is 25 kilogrammos volt. A ponty csapkodni kezdett maga körül s eközben olyan erővel szujtott Streicher lábára, hogy a farktuskájével átszakította a halászmester csizmáját és megebezte a lábát. Streicher eleinte figyelembe sem vette a sérülést, de időközben a lába megdagadt s ő maga most ágyban fekvő beteg. A lábát pedig legközelebb operáltatni lesz kénytelen.

— **Vaddisznóvadászat — kézzel.** Vakmerőségeért és vigyázatlanságáért csunyan meglakolt tegnap délután egy aradi asszony a csálai erdőben. Egy másik társával gyöngyvirágot szedett az őrségi fák alatt s behaladtak mélyen az erdő mélyébe, kézzel háritva el az utba eső boszotokat és felfutókat. A mint mennek, visítás ütötte meg a fülüket. A hang után haladva, jól elrejtett helyen három kis vaddisznóra akadtak, amelyek egymás mellett fekvé hivogetták haza az emsét. Az asszonyok megörültek az apró állatoknak s össze akarták szedni a három malacot. E percben nagy csörtetéssel és rőfögéssel megerkezett az emse, amely a fészekben törtézőket látva, nekirontott az egyik asszonynak, fellökte s agyarával a combját végighasította. Halálfélelemmel ugrott fel a megebesült nő és társa után bicegett. Az emsét szerencsére nagyon elfoglalta a három kis malac s így az asszonyoknak sikerült megmenekülni veszélyes helyzetükből.

— **Halálozás.** Temesvárról írják, hogy a város egy kiváló polgára, Menczer Rezső, a Temes-Bega vízszabályozó társulat nyugalmazott főnöke életének 69-ik évében hirtelen elhunyt. Halálának híre általános részvétet kelt Torontál-vármegyében is, a hol sokan ismerték a megboldogultat. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Menczer Rezsőné szül. Töröcsy Laura a maga, egy gyermekei dr. Menczer Rezső, Sármezey Eadréné szül. Menczer Ilona és férje Sármezey Eadre, Gulyás Gyulán szül. Menczer Magit és férje Gulyás Gyula, valamint leányuk Mariska, továbbá számos rokonok nevében is megfört szívvel tudatják a felejthetetlen jó férj, atya, nagyapa és rokon Menczer Rezső Temes-Bega vízszabályozási társulat nyug. főmérnöke, a Temesmegyei honvéd-egylet elnöke, városi közigazgatási bizottság tagja stb. f. évi május hó 5-én, éjjel 2 órakor, életének 69-ik, boldog házasságának 32-ik évében, hosszas szenvedés után szívészélhűdés folytán történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága hült tetemei f. hó 6-án, d. u. 5 órakor fognak Erzsébetváros, Hunyadi ut 22. sz. alatti gyászházából a r. k. anyaszentegyház szertartása szerint a belvárosi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise f. hó hó 7-én, d. e. 9 órakor fog a jóssefvárosi plébánia-templomban az ezek urának bemutatni. Aldás és béke hamvaira!

— **A kövér koristanő.** Mindig van a sziniszabályozók pöröcskéjük, a maguk statáriális sziniszabályozók előtt temérdek — néha kint a bíróságnál is elég. Makó is most van

pörben a volt primadonnájával s ez igen érdekesnek ígérkezik. Kölosönösen szerződésességgel vádolják egymást. Ki lesz a nyertes, persze nem tudható még. De Leszkayt, az aradi igazgatót legyőzte — a kövér kardalónő. Ezt a kedves fölperest azért küldte el a társulatától a direktor, mert a kisasszony a 30 frtos gázsín szipadképtelenné — elhízott. Most volt az utolsó ítélet ebben a kövérségi pörben és Leszkay — vesztett. Előlről ott kezdődik a dolog, hogy Fekete Aranka pörbe fogta a direktort, azt állítván, hogy mikor Leszkay szerződött, akkor is látta, milyen kövér. Es kereste a direktoron a hat havi gázsit és ruhapénzt. A járásbírósnágnál a koristanő javára dőlt el a pör, mely felebbezés folytán az aradi kir. törvényszék felebbezési bírósága elé került Mint tudósítók írja, tegnap délelőtt vette tárgyalás alá az érdekes pört a bíróság. Fel- és alperesek ügyvédjeik kíséretében jelentek meg a törvényszék előtt. Leszkay határozottan tagadta, hogy ő egy évre szerződött a kisasszonyt. Fekete Aranka azonban megmaradt állítása mellett s az esküt is letette. Az ügyvédek rövid beszédei után hamar meghozták az ítéletet. E szerint a pört Fekete Aranka nyerte meg: Leszkay köteles neki hat havi gázsit fejében 220 frtot fizetni. A ruhapénzt nem ítélték meg, miután azt már előzőleg megkapta Leszkaytól, a költségeket pedig kölcsönösen megszüntették.

Szinészet és irodalom.

— **Arthur kalandjai.** A tegnap bemutatott vigjáték már hosszabb életre számíthat, mint a Léthe víze, a mit eléggé bizonyít az a sajós tetszésvilágítás, a melylyel a közönség a darabot fogadta. Ezt már a valódi francia szellem lengte át s ha itt ott pikáns volt, még az sem csapott a durvaságba, hanem megmaradt a francia finomságok keretén belül.

Az Arthur, a kiről a darab nevét kapta, tulajdonképpen egy inas. Nem szerepel a cselekményben, csupán egy szokását jegyezte fel a krónika. Ugyanis gazdája ruháiba öltözködött volt s úgy indult hódító körjáraitára. Pontbrise Lipót (Déri) nevet ezen az ötleten s korántsem gondol rá, hogy ő is hasznát veszi valamikor. Eppen esküdjére készül s vendégeül látja apását (Tiszay) és menyasszonyát (Gösz Aranka), mikor legnagyobb rémületére betoppan hozzá a francia vigjátékokból már ismert báróné, kit ezuttal Saint Colombe Harmosának hívnak (Darócsy). Pontbrise vigasztalhatlan, de hirtelen eszébe jut Arthur ötlete s felkapja magára inasának ruháját. Astán bűnbánólag borul a bárónő lábai elé és bevallja, hogy ő csak inas volt, gondolva, hogy ő nagyságát illetésképpen ki fogja ábrándítani. Csakhogy a bárónőt igaztja

én is, meg az öreg Juon is. Násztázia pedig olyan szép fáta volt, mint a legszebb havasi róssa. Vadász-szenvedélyem napokig tartott a havason, de Násztáziát szivesen látogattam meg, a ki kecskéket legeltetett s én meg dusan fizetem a nekem adott kecske-tejért. Egyszer nem akadtam vadra, ami szerfölött bosszantott. Föltettem magamban, hogy ő nélkül nem megyek haza. Kellemes októberi idő volt s én Násztázia konyhája körül maradtam éjjel szállásra. Juon a tulso völgyben lakott, de ezen a napon ő is átjött a szép havasi róssához, a kihez gyöngéd érselmek vesérelték.

Szerettem volna a szép Násztáziával beszélgetni a kecskéiről, kutyájáról s más neki való tárgyakról, de azt vettem észre, hogy Juon haragos tekintettel méreget. Bosszantott a fickó, főleg azért, mert észrevettem, hogy Násztázia tartózkodó és nem énekel nekem busongó oláh nótáiból. Mikor gondolkodtam, hogy miféle ürügyel távolíthatnám el, — Juon megszólalt:

— Elvisslek én, uram, holnap az őzekhez. Tudom hol vannak.

— Jól van Juon, — mondám eredj most haza és korán reggel légy itt.

Juon sajtásagos tekintettel mért végig, astán eltávozott. En később Násztáziának segitettem a kecskéit akolba rekeszteni, mert szülői egészen rábisták a nyáj gondozását. A hold sütött, a havas osont lehelt és csillogott a nagy, a mély oszendességben. Násztáziának megfogtam a kezét s lassan az arcához hajoltam és dudoltam az ő

monoton kesergő nótáját. Semmi neszt, semmi hangot nem hallottam, de Násztázia egyszerre egész testében remegni kezdett és így szólt:

— Hallgass csak!

Aztán az erdő sűrűje felé tekintve, élesen figyelt, majd a földre feküdt és egyik fülét a talajra nyomta.

— Ezek Juon léptei, most megy a csapás. Itt leselkedett! Uram, ne menj vele holnap az őzekhez.

Nem vettem komolyan Násztáziát, — mivel sem törődve, a kis kamrából havasi mohából készült ágyon aludtam reggelig. Juon kopogtatott. Hosszu csöví, rozsdás flinta volt a kezében és sürgetett, hogy menjünk az őzekre. Dohány-nyal és pálinkával kínálta és azt mondottam, hogy csak friss tejet akarok enni, astán mehetünk. Juon a fegyverét az enyém mellé támasztotta és beszélgetni kezdünk az őzekről. Közbe Násztázai szülőivel is szót váltott, mialatt a leány hozzám lépett s észrevétlenül sugta:

— Vigyázz magadra, uram!

Nemsokára valóságos őserdőbe jutottunk. Szászados fák kidőlvé, vihartól össze-vissza tépve heverték keresztül-kasul s rothadó törzsükre rákuszolt a parazita folyondár.

Végre szük völgybe jutottunk, mely két összefutó hegygerinc mélyedését képezte.

— Allj meg itt — mondá Juon — én felkerülök a hegyélre és feléd riasztom az őzeket. Szemei vadul forogtak, amint rám nézett. Önkéntelenül a fegyveremhez nyultam és tekintetemmel kísértém, amíg el nem tűnt.

Nemsokára láttam, amint macskaküggyességgel haladt fel a meredek szikla ösvényén.

Fegyvere a vállán lógott. Végre eltűnt a szemem elől. Kevés idő múlva hallottam, amint nagy sikladarabokat görgött a völgybe s astán újra megjelent a fölöttem kiemelkedő magaslaton. E pillanatban köstem és közte egy ősbak hatalmas ugrásokkal vágott keresztül. Juon lekapta fegyverét, mintha az őzet akarná löni, de én jól láttam, hogy egyenesen rám céloz.

Gondolkozni sem volt időm, már eldördült a flintája, de még csak egy serütést sem hallottam körültem.

Juon, mikor elsütötte fegyverét, egyetlen ugrással eltűnt a szemem elől, és jól tette — fejeste be Péter bácsi, mert én valamivel jobban megijesztettem volna. Így volt-e öreg?

Juon lógatta fejét, nyögött és egyszerre sirni kezdett. Megcsókolta Péter bácsi kezét, astán megcsókolta a vén felesége kezét is és lassu, bűnbánó hangon szólt:

— Nem ijeszteni akartalak én uram

Mindnyájan hallgattunk. Az öreg anyóka felállt helyéből, poros rongydarabot vett le az alacsony mestergerendáról s amint azt kibontogatta, egy darab összevert ólom hullott az asztalra.

A vén Juon azért csókolta meg az egyik kezét, mert az sokszor jót tett vele, — a másikat pedig azért, mert harminc esztendővel eselött a fegyveréből kilopta azokat az ólomdarabokat.

Sebesi Samu.

a helyzet s nyakába ugrik Lipótnak, később pedig elviszi saját szolgájának. A második felvonásban Pontbrise Lipót már a bárónő vadásza és átmege mindazonk a kalandokon, a mikbe a véletlen belesodorta. Feltűnik a láthatáron a féltékeny muszka gróf (Nagy Gyula), aztán ráakad az apósa, a kivel elhiteti, hogy a szolgálóit az attachek ruhája, közben megjelenik Benoit, a saját inasa, ki Pontbrise Lipótként szerepel és kap is egy névtelen levél következtében a muszka gróftól két pofont, a melyek a gazdájának voltak szánva.

A harmadik felvonás természetesen meghozza a megoldást, mert a bárónő, mihelyt megtudja, hogy Pontbrise nem inasa, kiabrandul belőle. Az összes szerelmes párok pedig egyesülnek.

Ez csak a darab főcselekményének vázolata, mert a teljes tartalom lehetetlen volna részletesen elmondani. A melléképizódok száma olyan nagyságra egybe van fonódva a főcselekménnyel, hogy valóságos bravur kellett a megoldásához.

A szereplők közül mindenképp Dérít említjük meg, mint a ki tegnap is kifogástalanul játszott végig farsast szerepét. Róla biavást el lehet mondani, hogy a társulat lelke, mert napról-napra játszik — amellet soha kis szerepet — előadást rendez, próbákon tanítja a társulatot s esténként mégis annyi könnyedséggel oldja meg a legnehézebb feladatot is, mint kivüle kevés más. Teljesen eltalálta szerelmes grófnő hangját Darócsy, a ki az „1000 évet” kivéve, tegnap lépett fel először hosszabb pihentetés után. A közönség rokonszenvesen fogadta s egy ízben nyílt színen is megtapsolta. Tiszay, Nagy Gyula, Tuboly a régi jók voltak. Gödö Arankának ugyasólván semmi szerepe sem akadt, alig hallottuk a hangját. Palotay Gyula az inas szerepében folytonos derűtség tárgya volt. A közönség pedig csak félig töltötte meg a színházat.

— A kis spanyol király. Annak a világ-háborúnak, a melyet Amerika indított Spanyolország ellen, legrokonszenvesebb alakja a kis spanyol király XIII. Alfonso, a ki csak édes anyja, a regenskirálynő borus arcából s abból a nagy változásból, amin Madrid népe keresztüment, sejtethi, hogy nagy dolgok történnek körülötte. A világ szenzációja most a spanyol-amerikai háboru, a mely lehet, bár nem kívánjuk, a nyugoti nagy beteg ember (így hívják Spanyolországot), végromlására fog vezetni. Képes lapjaink természetesen arra törekcsenek, hogy mentül szebben bemutatják irásban és képen a háborut. Ebből a versenyből győstesen kerül ki legelőkelőbb szépirodalmi hetilapunk az Ország-Világ, a mely hétről-hétre pompás kivitelű képekben mutatja be a háboru nevesetes eseményeit és főbb szereplőit. E heti számában is, a melyet kívánatra mindenki megkaphat mutatványul, számos kép mellett közli a kis spanyol király és édes anyjának, Mária-Krisztina regenskirálynőnek arcképét, továbbá a cubai felkelők arcképeit. Az Ország-Világ előfizetési ára negyedévre 2 forint. Kiadóhivatala Hold-utca 7. szám alatt van. A ki most előfizet, karácsonyra pompás kiállítású képekkel teli díszmunkát kap ajándékba.

Az inségeseknek.

A torontálmegeyi inségesek részére a központi segélyező bizottság címe alatt ujabban a következő adományok érkeztek:

Tenner Ignác gyűjtővén, Billéd: Tenner Ignác, N. N. 1—1 frt, Weiss József Budapest, Blum Miklós, dr. Dózsa Simonné 50—50 kr., Delbl Nándor, Fiák Mihály, Klein Miklós 20—20 kr., N. N. 10 kr. összesen 4 frt 20 kr.

Központi főszolabiró be-
terjesztett számadása alapján
visszaküldi a számad. fölsőleget 5 frt 50 kr.

Összesen 9 frt 70 kr.
Hosszadva az eddigi bevételt 25437 frt 95 kr.

Együtt . . . 25447 frt 65 kr.
Az eddig feltüntetett kiadás . . . 25311 frt 28 kr.

A rendőrkapitány urnak ujab-
ban átadatott . . . 113 frt — kr.

Összes kiadás . . . 25424 frt 28 kr.
Levonva a kiadást a bevételből,
marad készpénz . . . 23 frt 37 kr.

N.-Becskekerek, 1898. évi május hó 6 án.
A központi segélyező bizottság.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. Államvasutak. Ad 41232/1898. sz.
Hirdetmény.

A magy. kir. Államvasutak igazgatósága nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a dombavári felvételi épület átalakítása és kibővítése céljából szükséges munkák végrehajtására.

A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten, a magy. kir. Államvasutak igazgatóságának magasépítmenyi ügyosztályában (Teréz-körút 56. III. em. 14. ajtó) és Zágrábott, a magy. kir. Államvasutak üzletvezetőségének pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatokat legkésőbb 1898. május hó 24-én déli 12 óráig kell benyújtani, előírt igazgatóság építési főosztályánál (Teréz-körút 56. szám, II., em. 10 ajtó).

Az ajánlatokat 50 kros, az ajánlat mellékleteit ivenként 15 kros bályeggel ellátva, lepecsételve és a következő felirattal kell benyújtani: „Ajánlat a dombavári felvételi épület átalakítása és kibővítésére szükséges munkák végrehajtására.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1898. május hó 23-án déli 12 óráig 900 frt, azaz kilencszáz o. é. frt bányapénzt kell a m. kir. Államvasutak közp. főpénztáránál (Andrássy-ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letételekre alkalmas értékpapirokban letenni.

A bányapénzről szóló letétjegy az ajánlat-hoz nem csatolandó.

Az értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, tízenegy napnál nem régiebb, utolsó árfolyam szerint számítottak, de soha névértéken felül.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bányapénzek térti bevénnyel edandók fel.

Budapesten, 1898. évi május hóban.
Az igazgatóság.

(Utányomat nem díjaztatik.)

Táviratok.

A háboru.

Budapest, május 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Madridból jelentik, hogy a kamara véglegesen elfogadta a gabonavámok leszállítását. Elterjedt hírek szerint két páncélos, két cirkáló és három szállító hajó haladéktalanul elindul Cadixból, hogy az amerikaiakat a Filippi-szigetekről elűzzék és a kaliforniai kikötőket bom-bázzák.

Budapest, május 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rivera volt filippi-szigeti kormányzó kijelentette, hogy az amerikaiak sohasem fogják bevehetni Manillát.

A Dreyfus-Zola-ügy.

Budapest, május 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Piquard ezredes hazugnak mondja azt a hirt, mintha neki Schwarzkoppen attacheval Karlsruhében összeje-vetele lett volna. Egyben kijelenti, hogy e hir szerzőjét bíróság fogja üldözni.

A tőzsdéről.

Budapest, május 6. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv lanyha, forgalom 15000 mm., az árak 15—20 krral emelkedtek.
Köttetett:

Buza májusra 14.40—14.45
Buza szeptemberre 10.75—10.77
Kukorica máj.-juniusra 6.08—6.10
„ júliusra 6.18—6.20
Zab márc.-ápr. 6.05—6.07
Repece 12.65—12.75

Városi színház.

Nagy-Becskekerek, pénteken 1898. május hó 6 án.
Zóna-előadásul, fél helyárakkal adatik:

Az ördög mátkája.

Eredeti énekes népszimű 3 felvonásban. Irta: Géczy István.

Keszete nyolc óraker.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Az „Egyetértés” budapesti napilapnak f. évi május hó 5-én megjelent számában „Letartóztatott kereskedő” című újdonsági cikkben személyem ellen valótlán és rágalmozó kitételek foglaltatnak. — Ezen cikk írója nagybecskereki levelezőnek van jelezve — En a cikkirót aljas rágalmozónak nyilvánítom s a megtorló lépéseket megteszem ellene. Ha van erkölcsi bátorsága — a miben kételkedem — nem fog továbbra is a gyáva ismeretlen köpenybe burkolózni hanem megnevezi magát.
Nagybecskerek, 1898. május 5 én.

Dr. Schlesinger Mór.
ügyvéd.

419—1.1

*) Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

2176. tkvi szám. 1898.

416—1.1

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a Törökbecsei takarékpénztár javára 340 frt tőke, ennek 1897. évi május hó 26-tól járó 6% kamata, 3 frt 50 kr óvás, 1/8% váltódij, 38 frt 10 kr eddigi, 10 frt 85 kr. jelenlegi s a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881: LX. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében Bauschák László horvátbikai lakos ellen a Perlasz község határában fekvő és a perlaszi 1667. sz. tjkvben felvett:

1. 316. sz. ház és 91 □ öl házhelyre 1568 frt becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés a kir. telekkvi hatóság hivatalos helyiségében 1898. évi junius hó 17-én d. e. 9 óraker fog megtartni a következő ugy a tkvi hivatalban, mint a Perlasz községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.
3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Perlaszon a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1898. évi márczius hó 25 én.

Tóth,
kir. aljárásbiró.

Kiadó

nagy- és kisebb garçon-lakás.

1. Alulírott házában 1899. évi május hó 1-től egy vagy több évre, egy 6 lakó-, 2 cseléd-, 1 fürdőszobából álló és minden szükséges mellék-helyiségekkel bőven ellátott lakás, — továbbá

2. két egymásba nyíló 1 utcai- és 1 udvari különbejáratu

butorozott szoba

havonként, vagy egész esztendőre f. évi junius hó 1-től kiadó.

Menczer Lipót,
Mellenczei-ut 287/7.

418—4.1

Arverési hirdetés.

Közírré tétetik, miszerint a tek. brodi kir. jbiróság a n.-becskereki kir. trvszék 1897. évi 11872. és 1898. évi 227. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. jbiróságnak 1898. évi 329. és 437. sz. a. kelt végzése folytán Morvaji J. brodi s Kassek Zsigmond bécsi czég részére Mark Bernát és neje Emma nagybecskereki lakosnál 10 frt és 5000 frt jár. iránti kielégítési és biztosítási végrehajtás útján 1898. évi január 9-én felül foglalt 1404 frtra becsült butorok stb.-ből álló ingóknak alperesek lakásán Korona utca Nagy-Becskereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1898. május 23-ik napjának d. e. 9 órára tüzetett ki az 1898. évi 5812. sz. a. k. végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs — miszerint az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölösségére fognak utasíttatni.

Kelt N.-Becskereken, 1898. évi május hó 1-én.

Kiss,
kir. bír. végrehajtó.

7361. és 7363. számhoz
k. i. 1898.

408-1.1

Árlejtési hirdetés.

Nagy-Becskerek város tanácsa a Rezső-laktanyában szükségessé vált szobafestési munkálatokat, nemkülönben a gyepmesteri telepen felállítandó boncterem munkálatainak kiadása céljából f. évi május hó 11-ének délelőtt 9 órakor a városházi II. tanácsnoki irodában árlejtést tart.

Felhívja mindazokat, kik ezen munkálatokra vállalkozni szándékoznak, hogy a szobafestési munkálatokra elbírányzott 243 frt 68 krnak, a boncteremre elbírányzott 702 frt 86 krnak megfelelő 10%-os bánatpénzzel ellátva az árlejtésen megjelenjenek.

Zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek a megfelelő bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátandók és az árlejtés napjáig a városházi II. tanácsnoki irodában adandók be.

A költségvetés és feltételek fenti irodában a hivatalos órák alatt naponta betekintheők.

Nagy-Becskerek, 1898. évi május hó 3-án.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

Azonnali megvételre kerestetik egy könnyű jókarban levő egyfogatu kocsi (Sandlaufer) 414-x.1 1 ló és szerszám.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

2748. tkv. szám 1898.

410-1.1

Arverési hirdetés.

A törökbecsei kir. járásbíró mint tkvi hatóság közírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Rogyenkov Káta karlovi lakos végrehajtást szenvedő elleni 434 frt 16 kr. iránti végrehajtási ügyében a Wolsinger Izidor javára 17 frt s jár. erejéig bekebelezett követelés behajtása céljából a területén levő Karlova község határában fekvő 54. sz. tjkvben A. I. sor 66. hrsz. ház és udvar az 1881: LX t.-c. 156. §-a értelmében egészen, tehát a végrehajtáson kívül álló kisk. Czuczín Szlavka jutaléka is 412 frt kikiáltási árban az ezen ingatlanból kisk. Czuczín Szlavka jutaléka is 412 frt kikiáltási árban az ezen ingatlanból kk. Czuczín Szlavka jutalékára özv. Rogyenkov szül. Karapancsev Káta javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fenntartásával, a menyiben azonban az ingatlan oly árban adatnék el, mely a szolgálat telekkönyvi bejegyzését megelőző tehertételek és pedig a kir. kincstár javára 117 frt, Wolsinger Izidor javára 17 frt és a kir. kincstár javára 267 frt 12 kr. s jár. erejéig bekebelezett összegeket ezek fedezete szempontjából meg nem üti, az árverés hatálytalanná válik s az ingatlan a szolgalmi jog fenntartása nélkül nyomban újabban elárvereztetik 1898. évi május hó 31-ik napjának délután 5 órakor Karlova községében árverés alá fog bocsájtatni

és a kikiáltási áron alul is el fog adatni azzal, hogy az árverés napjától fogva az überlandiális (maradvány) földek után járó váltásartozás a vevőt fogja terhelni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. a. igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt a tbcsei kir. adóhivatal mint letéti pénztáránál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróággal írtatárban és Karlova községelöljáróságánál megtekintheők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1898. évi március hó 14. én.

Szabó,
kir. aljárásbíró.

HIRDETMÉNY.

Ő cs. és apostoli királyi Felségének legelső elhatározása folytán esennel megindítatik a XX-ik magyar királyi államsorsjáték,

melynek remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy abból 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére gyűjtendő alap, 2. a cirkveniczi „László” gyermekkórház, 3. a zólyom-lipcei „Gizella” munkás-árvaház, 4. a József-egyesület, 5. az erdővidéki (Baróti) kózkórház, 6. a budapesti „Klotild” szarvatház, 7. a kolozsvári jótékony nőegylet, 8. a nagypénteki társulat, 9. a békésmegyei Fehér Kereszt egylet részessítessék. E sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint 365,000 koronára rugnak, és pedig:

1 főnyeremény	150.000 korona	10 nyeremény	1.000 korona
1 „	50.000 „	20 „	500 „
1 „	20.000 „	50 „	100 „
1 „	10.000 „	100 „	50 „
2 nyeremény	5.000 „	1000 „	20 „
5 „	2.000 „	6500 „	10 „

Az összes nyeremények készpénzben fizetnek ki (377-6.2)

A kizás visszavonhatatlanul 1898. évi június hó 30-án Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lottó-igazgatóságnál Budapesten (Post, fővámház, félemelet, a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi sós és adóhivatalnál a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyárúók közegül.

Budapesten, 1898. április hó.

M. kir. lottó igazgatóság.

1898. Ujdonságok

raktáron

275-289

WAFFENRAD (SWIFT), STIRIA stbből

eredeti angol és amerikai gyártmányok.

Lánc nélküli

kerékpár!

„GAAOLIN” nélkülözhetetlen minden kerékpárosnál, szeg stb. nem árthat többé a gumminak. Kizárólagos képviselő

Torontálmegeye részére:

NOVÁK J. C.

NAGY-BECSKEREKEN.

Naponta oktatás a pályán.

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken,